

ZAHRAŇÍ

in.ihned.cz/zahranici

kdy tady leží sníh. V okolí se nabízí celkem 14 kilometrů sjezdovek, to už stojí za úvahu. Jen hotelový standard se od západoevropského přece ještě trochu liší.

Louky nad kaňonem

Jakmile sleze sníh a příroda se trochu oklepe, jsou zdejší barevné horské louky plné pestrých květů, které skýtají „pastvu“ pro obrovské množství motýlů. Na rostlinách se živí i stovky druhů dalších bezobratlých a občasný uschlý kravínek ukazuje na přítomnost dobytka. Ve vyšších polohách jsou jen ovce, protože těm několika lidem, kteří setrvávají na horách i přes zimu, by starost o kravky přinášela více práce než užitku. S ovci je život zkrátka jednodušší.

Místní obyvatelé nezůstávají v údivu ani nad nepřítomností telefonního signálu, ani nad velkými exempláři ještěrky zelené. Obojí je tady pro ně naprosto přirozené. Stejně jako 800 metrů hluboký kaňon vyhloubený ve vápencích řekou Rakitnicou. Ti drsnější z turistů si mohou projít kaňon cestou necestou či spíše chvilí řekou, chvilí souší. Ostatním se nabízí trek nad kaňonem. Respekt je potřeba mít jen před počasím a hady. Horské počasí se může zásadním způsobem změnit z hodiny na hodinu a při delších túrách se není před bouřkou kam schovat. Co se týče hadů, mají místní strach možná až přemrštěný, byť se tady kromě naší zmije obecné vyskytuje i zmiže růžkatá, která je pokládána za nejjedovatějšího hada Evropy.

Lukomir – na konci světa

Říct, že ve vesnici Lukomir ještě pořád žijí lidé tradičním způsobem, je

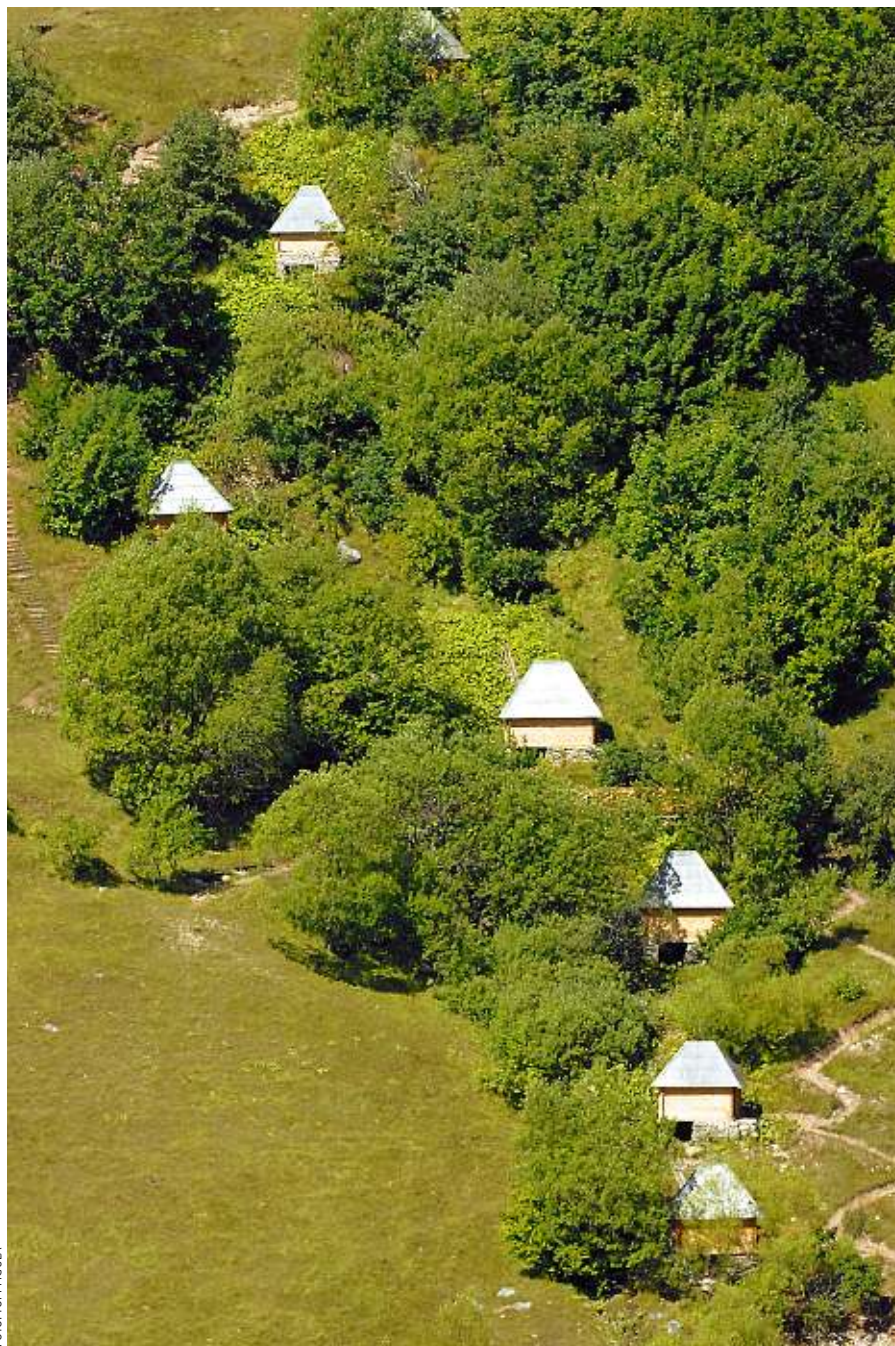

FOTO: TOPÍ PIGULA

Do některých horských vesniček byly elektrina a tekoucí voda zavedeny teprve před pár lety.

tak trochu zavádějící. V průvodci to zní lákavě a romanticky, ale realita je mnohem drsnější. Nezaměstnanost tady dosahuje takřka sta procent, byť do Sarajeva je to zhruba dvacet kilometrů. Rozdíl mezi Lukomirem a Sarajevem je ale asi stejný jako mezi sklobetnovou kanceláří na Wall Streetu a plechovou boudou newyorského bezdomovce. Kamené chalupy, občas spojené malou chodbou s chlívkem pro ovce, připomínají historické obrázky Irska za časů velkého hladomoru. Tohle architektonické řešení má svůj „půvab“ zejména v zimě, kdy je alespoň z jedné strany dům izolován a vyhříván živočišným teplem.